

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

вул. Митрополита Василя Липківського, 45, м. Київ, 03035, тел. (044)251-62-62, факс (044)520-03-25
E-mail: slg@amcu.gov.ua Web: <http://www.amcu.gov.ua> Код ЄДРПОУ 00032767

15.07.2020 № 300-29/02 - 9897

На № _____ від _____

Комітет Верховної Ради
України з питань
фінансів, податкової та
митної політики

Щодо проєкту Закону № 3702

Відповідно до частини третьої статті 20¹ Закону України «Про Антимонопольний комітет України» Антимонопольний комітет України (далі – Комітет) опрацював проєкт Закону України «Про внесення змін до розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України у зв'язку із створенням спеціальної економічної зони туристсько-рекреаційного типу “Туристичне Закарпаття”» (реєстраційний № 3702) від 19.06.2020, внесений народним депутатом Устенком О. О., та іншими (далі – проєкт Закону) та в межах повноважень, повідомляє наступне.

1. Проєктом Закону пропонується запровадити податкові пільги для суб'єктів спеціальної туристсько-рекреаційної зони.

Зокрема, запроваджується звільнення від сплати податку на прибуток строком на 3 роки із подальшим застосуванням пільгової ставки, ПДВ щодо операцій імпорту устаткування, обладнання та комплектуючих до них. Передбачена можливість застосування спеціальних ставок земельного податку та податку на нерухоме майно, а також пільг щодо орендної плати за користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності відмінне від земельної ділянки.

Також пропонується встановити пільги щодо оподаткування доходів, отриманих нерезидентами з джерелом походження з території спеціальної економічної зони.

192666 Згідно з пунктом 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- фінансування державної підтримки здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;

- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

Відповідно до частини першої статті 3 Закону дія Закону поширюється на будь-яку підтримку суб'єктів господарювання надавачами державної допомоги за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів для виробництва товарів або провадження окремих видів господарської діяльності, крім випадків, передбачених частиною другою статті 3 Закону.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів. Державна допомога може реалізовуватися, зокрема, у наданні податкових пільг, відстроченні або розстроченні сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів.

Згідно з частиною першою статті 9 Закону надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проектів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.

Таким чином, податкові пільги для суб'єктів спеціальної туристсько-рекреаційної зони, які пропонуються у проекті Закону, містять ознаки державної допомоги, що потребує повідомлення Антимонопольному комітету України.

Відповідно до частини четвертої статті 9 Закону нова державна допомога, що підлягає повідомленню, може бути надана лише після отримання відповідного рішення Уповноваженого органу, передбаченого пунктами 1 і 2 частини шостої статті 10 або пунктами 1-3 частини сьомої статті 11 цього Закону.

В межах норм Закону та для уникнення спотворення або загрози спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності, надавач державної підтримки за відповідними програмами повинен подати повідомлення про нову державну допомогу відповідно до Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу затвердженого розпорядженням Комітету від 04.03.2016 № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631, зі змінами, затвердженими розпорядженням Антимонопольного комітету України від 13.09.2018 № 18-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 27.11.2018 № 1337/32789 (далі – Порядок).

При цьому, відповідно до пункту 8 частини першої статті 1 Закону незаконна державна допомога – нова державна допомога, надана без повідомлення Уповноваженого органу або в період після повідомлення, але до прийняття Уповноваженим органом рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, або надана всупереч рішення Уповноваженого органу про визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції, крім категорій державної допомоги, надавачі якої згідно із цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу.

Згідно з частиною першою статті 14 Закону Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної державної допомоги у разі визнання її недопустимою для конкуренції.

Враховуючи наведене, до проекту Закону необхідно внести зміни, доповнити підпункт 53.6 пункт 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України новим підпунктом 53.6 у такій редакції:

«Надавачі державної допомоги подають до Антимонопольного комітету України повідомлення про нову державну допомогу суб'єктам господарювання за рахунок ресурсів

держави відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

2. Пункт 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України пропонується доповнити підпунктом 53.2.1, відповідно до якого розподіл витрат, що одночасно пов'язані як з діяльністю, до доходу від провадження якої застосовуються особливості оподаткування, визначені в підпункті 53.2. цього пункту, так і з іншою діяльністю, здійснюється пропорційно, виходячи із питомої ваги суми доходів, що підлягають звільненню від оподаткування у загальній сумі доходів з урахуванням не звільнених від оподаткування доходів.

Розподіл витрат що одночасно пов'язані як з діяльністю, до доходу від провадження якої застосовуються особливості оподаткування, так і з іншою діяльністю, виходячи із питомої ваги суми відповідних доходів (які формуються з урахуванням цих же витрат) може призвести до визначення розмірів таких витрат на необґрунтованому рівні. Для визначення витрат в обґрунтованому розмірі доцільно здійснювати розподіл витрат за питомою вагою площі чи часу, задіяних при наданні відповідних послуг.

У зв'язку з вищенаведеним, пропонуємо внести зміни до проекту Закону, передбачивши викладення абзацу 1 підпункту 53.2.1 Податкового кодексу в такій редакції: «Суб'єкти спеціальної (вільної) туристсько-рекреаційної зони ведуть окремий облік діяльності, прибуток від якої звільняється від оподаткування за правилами ведення бухгалтерського обліку. При цьому, до складу витрат таких учасників, пов'язаних з отриманням доходу (прибутку), до якого не застосовуються особливості оподаткування визначені в підпункті 53.2. цього пункту, не включаються витрати, пов'язані з отриманням такого звільненого доходу (прибутку). Розподіл витрат, що одночасно пов'язані як з діяльністю, до доходу від провадження якої застосовуються особливості оподаткування, визначені в підпункті 53.2. цього пункту, так і з іншою діяльністю, здійснюється пропорційно, виходячи із питомої ваги часу чи площі, задіяних на здійснення діяльності, доходи від якої підлягають звільненню від оподаткування у загальній сумі доходів з урахуванням не звільнених від оподаткування доходів.

3. Пункт 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України пропонується доповнити підпунктом 53.5, відповідно до якого органи місцевого самоврядування мають право встановлювати ставку земельного податку за користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності, що використовується суб'єктами СЕЗ «Туристичне Закарпаття», у розмірі 0% від нормативної грошової оцінки.

Згідно з підпунктом 4.1.2 статті 4 Кодексу податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах, зокрема, як рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

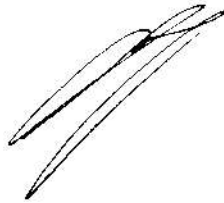
Встановлення пільгових ставок земельного податку щодо земельних ділянок лише державної чи комунальної власності, що використовуватимуться суб'єктами СЕЗ «Туристичне Закарпаття», у розмірі 0% від нормативної грошової оцінки, може призвести до привілейованого становища платників цього податку та, відповідно, до створення для них необґрунтованих вибіркового переваг, порівняно з суб'єктами господарювання, що використовуватимуть земельні ділянки приватної форми власності.

У зв'язку з вищенаведеним, до проекту Закону необхідно внести зміни, передбачивши викладення підпункту 53.5 пункту 53 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення»

Податкового кодексу України в такій редакції: «Органи місцевого самоврядування мають право встановлювати ставку земельного податку щодо земельної ділянки, що використовується суб'єктами СЕЗ «Туристичне Закарпаття», у розмірі 0% від нормативної грошової оцінки».

Враховуючи зазначене, Комітет вважає, що проект Закону України «Про внесення змін до розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України у зв'язку із створенням спеціальної економічної зони туристсько-рекреаційного типу “Туристичне Закарпаття”» (реєстраційний № 3702) від 19.06.2020, потребує доопрацювання.

В. о. Голови Комітету

О. ПІЩАНСЬКА